



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8868/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вера Седлар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2859/22 од 23.11.2022. године, у седници већа одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2859/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7181/21 од 19.04.2022. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиље према туженом те је утврђено да је тужиља по основу стицања заједничке имовине у браку са туженим стекла право својине на 1/3 непокретностима уписаним у ЛН бр. ... КО ..., ближе наведене у овом ставу, и обавезан тужени да призна и дозволи упис права својине тужиље на наведеним непокретностима у земљишним и другим јавним књигама док је тужбени захтев тужиље за већи удео од досуђеног до тражене 1/2 одбијен. Ставом другим изреке одбијено је преиначење тужбе у делу којим је тужиља тражила да се утврди издвајање плаца који се налази на к.п. бр. ... укупне површине 270 м² као посебна имовина. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2859/22 од 23.11.2022. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке. Ставом другим изреке усвојена је жалба тужиље па је преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог изреке тако што је утврђено да је тужиља по основу стицања заједничке имовине у браку са туженим стекла право својине на делу од досуђене 1/3 до тражене 1/2 непокретности уписаних у ЛН бр. ... КО ..., ближе наведене у овом ставу, и обавезан тужени да призна и дозволи упис права својине тужиље на наведеним непокретностима у земљишним и другим јавним књигама. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 221.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из разлога прописаних чланом 407. став 1. тачка 3. и став 2. ЗПП.

Тужила је поднела одговор на ревизију туженог.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према стању у списима тужилац је, преко пуномоћника, Врховном суду предао поднесак од 18.01.2024. године којим је повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2859/22 од 23.11.2022. године.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију. Према одредби члана 413. ЗПП неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд решењем ако је то у границама својих овлашћења (члан 410.) није учинио првостепени суд.

Како је тужилац повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2859/22 од 23.11.2022. године, то је ревизија недозвољена због чега је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић